

Børnepligt med Hensyn til Geistlige, og det maa jo indrømmes, at saaledes som Regjeringens Forslag er affattet, er den Modification, som gjøres til Fordeel for Geistligheden, langt mindre end efter den nu bestaaende Lovgivning, som vil vedblive at være i Kraft, hvis dette Forslag ikke gaaer igjennem. Jeg anseer det for at være af den Bigtighed at faae denne Lov sat igjennem i denne Session, at jeg ikke vil kunne betragte det som foreneligt med min Stilling, at vedblive i samme, naar det, uagtet den ringe Forskjel, der er mellem de to Things Anskuelser, ikke lykkes mig at faae Loven ført igjennem. Det er jo en reen Formalitet — havde jeg nær sagt — som det her dreier sig om; det er i Grunden kun en reen theoretisk Meningsulighed, som gjør sig gjældende. Det er mig ikke muligt at see Andet end at saaledes som Regjeringens Udkast er affattet, er den Anskuelse, som har gjort sig gjældende i begge Thing, samtidigt skeet Fyldest, saavidt det paa nogen Maade har været muligt. Det høie Things Anskuelse, at ingen Stand og Stilling skal fritages for Børnepligtens Opfyldelse, er skeet Fyldest. Der findes jo ikke i Loven en eneste Bestemmelse om, at en Mand, paa Grund af, at han helliger sig til en vis Stand eller hører til en vis Klasse, kan fordre sig fritagen for Børnepligt, medens det andet Things Paastand om, at ingen Geistlig maa indkalbes til at tjene i de menige Combattanters Række, ogsaa er skeet Fyldest, og dernæst er det paaseet, at disse Mænd dog i deres kraftigste Alder, hvor de bedst kunne opfylde deres Børnepligt, stilles til Fædrelandets Raadighed; thi det er jo kun under Betingelse af, at de have opfyldt de fire første Aar af Tjenestetiden i Linien, at det tillades dem kun at indkalbes som Præster. — Der er endnu et Spørgsmaal med Hensyn til den Afstemning, som nu skal finde Sted, og som den ærede næstsidste Taler ogsaa berørte. Han meente, at saaledes som Sagen nu forelæe efter den Afstemning, der har fundet Sted i Landstthinget, vil der ikke kunne være Spørgsmaal om paa nærværende Standpunkt at vedtage Regjeringens Forslag. Jeg skjønner ikke ganske det Berettigede i denne Argumentation. Der er en anden Fremgangs-

maade, som forekommer mig mere følgerigtig. Hvis man i Landstthinget havde sagt: da Folkethinget er gaaet til sin Yderlighed, maae vi ogsaa, for at Ligevægt kan bringes tilveie, gaae til vor Yderlighed, var Sagen en anden. Nu har Landstthinget vel gjort dette ved 3die Behandling, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at Landstthinget ved anden Behandling har vedtaget Regjeringens Forslag, og deraf formaaer jeg i Diebliffet ikke at slutte Andet, end at naar Folkethinget nu slutter sig til Regjeringens Forslag, maa det ogsaa antages som giivet, at dette Forslag vil blive vedtaget i Landstthinget. Jeg kan ikke Andet end sene en stor Fare ved at drive denne Sag videre. Jo mere man forcerer sig ind i en saadan Discussion, desto stærkere tvinger man næsten sig selv til at vedblive at fastholde sin extravagante Anskuelse; men naar dette skeer fra begge Sider er det umuligt, at Børnepligtsloven kan komme igjennem, Noget jeg, som sagt, anseer for at være af største Bigtighed.

Møllen: Jeg skal kun tillade mig at fremføre en eneste kort Bemærkning angaaende den høitærede Ministers Udtalelse. Den Lighed, som den høitærede Minister troede at finde imellem de to Tilfælde, at de, som have gjort 3 Togter tilføes, kun skulle kunne indkalbes som Befalingsmænd, og at de Geistlige efter visse Aars Tjeneste i Linien kun skulle kunne indkalbes som Seltpræster, troer jeg ikke er tilfede. Der er vistnok en stor Forskjel imellem dem; thi i det første Tilfælde ere Befalingsmændene tilføes tillige Combattanter, medens i det andet Tilfælde Seltpræsterne ikke ere Combattanter, og jeg troer altsaa ikke, at man i den Henseende kan drage nogen Parallel imellem disse to Tilfælde. — Jeg vil ikke udtale mig vidtløftig om hele dette Spørgsmaal, da det er blevet saaledes drøftet, at jeg ikke troer, man kan fremføre nogen Udtalelse derom, som ikke allerede er fremkommen, men jeg skal kun anføre, hvad der er yttret af en æret Landstthingsmand om dette Forslag; han sagde: „Det er klart, at dersom Landstthinget staaer fast, vil det kunne gennemføre sin Billie i denne Sag“. Jeg siger nu det Samme, nemlig at dersom